

Nr. 56 om Tilskud til Opførelse af en Kirke i Algod Sogn. Flertallet foreslaar at negte denne Bevilling, fordi det fastholder som en Betingelse, der skulde have almindelig Gjældighed overfor Forslag om nye Kirker, at der ydes et Bidrag af Stiftsmidlerne, et Bidrag, der ordentligvis er omtrent det Halve. Mindretallet er i tidligere Aar gaaet ind paa et saadant Forslaende, ligesom ogsaa Ministeren, men vi kunne ikke erkjende, at det skulde være en blivende Regel. Et er, at man i et enkelt Tilfælde, hvor det ogsaa faktisk viser sig, at Stiftsmidlerne have de fornødne kontante Beløb at raade over, giver et saadant Tilskud, noget Andet er at gjøre Statstilskud til nye Kirkers Opførelse overhovedet afhængigt af en saadan almindelig Betingelse, der vil føre til, at det bliver umuligt, fordi Stiftsmidlerne faktisk ikke kunne give et saadant Tilskud. Men Mindretallet mener desuden, at det slet ikke er Stiftsmidlernes Op-gave at yde Tilskud til nye Kirker, men det er kun undtagelsesvis gaaet med dertil, man kan altsaa ikke fastslaa, at dette skulde være en almindelig Regel, da den efter vor For-menning er i Strid med Stiftsmidlernes almindelige Formaal. Det andet Punkt, jeg vil berøre noget nærmere, er det fgl. Theater. Mindretallet kan i det Hele slutte sig til de Udtalelser, som kom fra den ærede Ordfører, men maa dog bemærke, at Flertallets Ændringsforslag gaa videre end Ordføreren's Udtalelser. Thi efter Ordføreren's Udtalelser skulde man kun stræbe hen imod en Balance, om ikke fuldstændig, saa dog tilnærmelsesvis en Balance. Men Flertallets Ændringsforslag gaar ud paa at tilvejebringe en fuldstændig Balance. Erfaringen viser imidlertid, at dette gaar ud over det Mulige, og jeg betragter det derfor som noget Uheldigt, om man vedblivende opstiller et Theaterbudget, om hvilket det ikke blot fra Theaterchefens Side, men ogsaa fra Ministerens Side menes, at det er umuligt at overholde. Følgen bliver kun den, at man betragter sig som slet ikke bunden ved et saadant Budget og fra først af betragter det med fuldstændig Sjælgjældighed. Jeg tror, at det er langt rigtigere at opstille et Budget, om hvilket det maa siges, at det virkelig kan overholdes, fordi det stemmer med de Forhold, som erfaringsmæssig have været til Stede i en længere Aarrekke. Det vil maasse erindres, at da den nuværende Theaterchef havde fungeret i 10 Aar, udgav han en samlet Beretning om disse 10 Aar, i hvilken han fremhævede, at i de 10 Aar var den samlede Underbalance henved 280,000 Kr., altsaa det årlige Gjennemsnit kun

28,000 Kr. Fra det Øieblik har imidlertid Theaterchefen ikke negtet sig Noget i Retning af Underbalance. Den steg strax derefter i Finantsaaret 1886—87 til næsten 200,000 Kr., nemlig 198,000 Kr., og det følgende Aar var det 160,000 Kr. Udvalget som Helhed kan ikke erkjende, at dette skulde være virkelig nødvendigt, og at Theatret ikke skulde kunne drives med gunstigere Resultat end dette, der jo vil sige, at man kun kan drive Theatret med et Tab for hver Aften af 6—800 Kr. Og Erfaringen fra den nuværende Theaterchef's Ledelse viser jo ogsaa, at dette aldeles ikke er nødvendigt. Der peges nu paa de ugunstige Tider og det økonomiske Tryk. Jeg har tidligere selv fremhævet, at noget Saadant virkelig gjør sig gjældende, men jeg tror rigtig nok slet ikke i det Omfang, som man skulde tro efter de sidste Aars betydelige Underbalancer. Det viser sig tværtimod, at selv om de daarlige Tider i Almindelighed betegnes ved en noget mindre Tilbøjelighed til at søge Theatret, saa er der dog, saa snart Theatret byder Stykker, som Folk ville se, Folk nok, der have Raad nok til at gaa i Theatret, og Theatret er da fuldt Aften efter Aften baade til forhøiet og til dobbelt Pris. Jeg tror altsaa, at den særlig betydelige Nedgang i Forestillings-Indtægten i de senere Aar langt mere skyldes det for Publikum utilfredsstillende Repertoire — jeg skal ikke sælde Dom over det — som ikke bevæger dem til at søge derhen. Samtidig dermed er der en anden Konto, som Mindretallet har stillet Ændringsforslag til, nemlig Udgifter af ubestemt Omfang, navnlig saadanne, der vedrøre Stykkerne's Udstyrelse, en Konto, der er stegen en Del i de senere Aar. Det synes, at det, at Udgiften paa denne Konto er stegen, jævn-sides med, at Forestillingsindtægten er gaaet tilbage, tyder paa, at det ikke er i den Retning, Theatret skal gaa, og at det ikke er ved særlig kostbart Udstyr, at man skal trække Publikum til det fgl. Theater. Jeg tror heller ikke, at det Publikum, som søger dertil, vil lade sig lokke i særlig Grad deraf, det ser langt mere paa Stykkernes indre Kvalitet. Det Budget, som vil fremkomme, hvis vi vedtage Mindretallets Forslag, er i Virkeligheden særdeles liberalt overfor Theatret. Det indrømmer en Underbalance, der omtrent er den Tredeobbelte af den, som Theaterchefen havde i årlig Gjennemsnit de første 10 Aar af sin Virksomhed. Jeg tror ikke paa nogen Naade selv, at dette Budget er umuligt at overholde. Der er foreslaaet, at Forestillingsindtægten sættes op til 660,000 Kr. Jeg skal derom blot ophjse, at naar man ser bort fra Aaret 1880—1881, i hvilket en Del